

Vsebinski oris

Približno 25-letna doba italijanske oblasti je pustila globoke sledi za nekdanjo rapalsko mejo. Med najdaljnosežnejše sodijo različni posegi v lokalno kulturno krajino, izvedeni v tem času. Različni gradbeni posegi so namreč temeljito preoblikovali videz pokrajine, še posebej izrazito v pasu ozemlja ob nekdanji soški fronti, kjer so po prvi svetovni vojni potekala obsežna obnovitvena dela.

Doktorska disertacija »Italijanizacija kulturne krajine v Goriški pokrajini od konca prve svetovne vojne do kapitulacije Italije«, ki jo je predavatelj leta 2020 zagovarjal na Fakulteti za humanistične študije Univerze na Primorskem, predstavlja prvo sistematično študijo tega procesa na območju Goriške. Pri tem se disertacija primarno osredotoča na ideološki vidik posegov v kulturno krajino. Gradbeni in drugi posegi v prostor v času italijanske oblasti so analizirani prek njihove ideološke funkcije, tj. kot proces, ki je odstranil nezaželene prostorske elemente (npr. določene arhitekturne značilnosti, spomenike, toponime) in jih nadomestil z ideološko ustreznimi. Kulturna krajina je tako svojo podobo spremenila v skladu s prevladujočimi ideološkimi postulati v medvojni Italiji. Podoba pokrajine naj bi izražala njen »italijanski« značaj, skladen s sočasnimi zahtevami italijanskega nacionalizma oz. fašizma ter njunimi koncepcijami zgodovinskega in kulturnega značaja Goriške.

V predavanju bodo poleg metodološkega pristopa in strukture disertacije predstavljeni izbrani paradigmatični primeri novogradenj in obnovitvenih del iz tega obdobja ter njihova sporočilnost.